

Mica - Comentarii Jean Koechlin

Mica 1:1-16

Contemporan cu Isaia, cu Osea si cu Amos, Mica profeteste, asemeni acestora, sub domnia lui Iotam, a lui Ahaz si a lui Ezechia. Istoria de plans a lui Ahaz, relatata in 2 Imparati 16, si cea a imparatilor rai ai lui Israel justifica din plin cuvintele grele pe care Domnul le rosteste aici, luand ca martor intregul pamant. El Isi revendica sfintenia, proclamand prin judecatile Sale ca este strain de nelegiuirile din Samaria si din Ierusalim. Incepand cu versetul 8 putem vedea cum Mica pune la inima suferinta poporului sau. „Nu spuneti aceasta in Gat...“, indeamna el staruitor (v. 10; 2 Samuel 1.18,20). Acest vers citat din „cantarea arcului“ ne aminteste ca vrajmasii Domnului, aici filistenii, sunt intotdeauna gata sa se bucure de esecurile poporului lui Dumnezeu, gasind in acestea o scuza lesnicioasa pentru propriile lor pacate. De aceea nici noi, cand am aflat ceva neplacut cu privire la un alt credincios, sa nu raspandim cu usuratate vestea, pentru ca aceasta ar duce la dezonoarea Adunarii si astfel a Numelui Domnului. Pana la versetul 16 asistam la marsul triumfator al Asirianului, judecator de la Domnul. Numele fiecareia dintre cetatile invadate capata, cu aceasta ocazie, o semnificatie tragica.

Mica 2:1-13

Capitolul 21 din cea dintai Carte a Imparatilor ne istoriseste cum nelegiuitul Ahab pofteste mostenirea lui Nabot si cum o ia apoi prin violenta si prin abuz de putere (vezi Mica 6.16). Impotriva acelor care planuiesc raul (nelegiuirea; v. 1), Domnul planuieste raul (pedeapsa; v. 3) In contrast insa, subliniem intrebarea din versetul 7: „Nu fac bine cuvintele Mele celui care umbla cu dreptate?“. Putem raspunde si noi din experienta: «Da, Doamne, cuvintele Tale fac bine; ele sunt bucuria inimii mele!» (Ieremia 15.16; Ioan 6.68)? „Acesta nu este locul de odihna“, continua profetul (v. 10). In adevar, lumea este atat de agitata, atat de infierbantata, incat orice om sincer ar trebui sa admita ca pe pamant nu exista adevarata odihna. Dumnezeu ne aminteste tot aici si motivul: „din cauza intinacii...“. Dupa cum Isus n-a gasit unde sa-Si puna capul intr-o lume ruinata de pacat, nici rascumpararii Sai nu se pot simti in largul lor in mijlocul celor care-L dezonoreaza pe Dumnezeu. Cat despre voi, cei care inca n-ati experimentat ca lumea nu poate da pacea, sa stiti ca exista un loc de odihna pentru sufletul obosit. Unde se afla acest loc? Langa Isus! „Veniti la Mine... – invita Mantuitorul – si Eu va voi da odihna...“ (Matei 11.28).

Mica 3:1-12

Capitolul 2 ii mentiona deja pe profetii cei rai; acum putem observa prin ce anume se disting. Ei cauta sa-i faca pe slujitorii autentici ai lui Dumnezeu, de pilda pe Mica si pe Isaia, sa taca. Isi adapteaza cuvantarile la poftele poporului, pentru a le castiga favoarea (comp. cu Romani 16.18). Linguesc pasiunile ascultatorilor (cap. 2.11), adormindu-le constiinta intr-o incredere inselatoare, si,

pentru a umple masura, scot din aceasta, in afara de popularitate, chiar si bani (v. 11). Oameni de o lacomie nesatioasa, isi vand minciunile foarte scump (v. 5; Isaia 56.11; Ieremia 6.13). Fapta lor nesabuita este insa mult inlesnita de cei din lume care, intr-o maniera generala, pentru a-si acoperi actiunile rele, isi strang „o multime de invatatori dupa poftele lor“ (2 Timotei 4.3). Priviti la imparatul Ahab, deja citat pe pagina de ieri in mod trist: patru sute de profeti il mint in directia dorintei sale si, in timp ce pe acestia ii asculta, ... pe un alt Mica, singurul care ii spune adevarul, il arunca in inchisoare (1 Imparati 22; 2 Cronici 18)! Dupa ce slujitorul lui Dumnezeu, „plin de putere prin Duhul Domnului“ (stare care ar trebui sa ne caracterizeze pe toti: v. 8; Efeseni 5.18), ii avertizeaza pe cei responsabili din popor (pe capetenii, pe mai-mari), Ieremia 26.17-19 (care citeaza versetul nostru 12) ne comunica efectul salvator al acestei profetii.

Mica 4:1-13

Odata demonstrata incapacitatea omului, a sosit momentul pentru Dumnezeu sa Se manifeste. Dupa ce a stabilit ca nu aici se afla „locul de odihna“ (cap. 2.10), Domnul ne poate vorbi despre propria Sa odihna. Multe eforturi se depun astazi pentru cauza pacii, iar aceste stradanii rezulta, in cel mai bun caz, dintr-o iluzie, pe cat de generoasa, pe atat de naiva, in cel mai rau caz dintr-o incredere vinovata in om, insa intotdeauna din ignoranta fata de Cuvantul lui Dumnezeu. Asadar, aceste eforturi sunt in final sortite esecului. Lumea se va bucura de pace numai atunci cand Dumnezeu i-o va da. Si cand va face aceasta? Nu inainte ca drepturile Sale sa fie recunoscute! Si ce schimbare va fi atunci! Toti idoli vor fi maturati. Admiratia pentru lucrarile omului va face loc gloriei indreptate spre Dumnezeu. Toate popoarele, ca unul singur, I se vor inchina si vor cauta la El intelepciunea si cunostinta. Crestini, noi avem privilegiul de a face aceasta inca de acum! „Sa ne suim“ in acest loc in care Domnul a promis prezenta Sa! „El ne va invata despre caile Lui“, adauga el. Cat de mult pierdem atunci cand neglijam strangerile in care ne este explicat Cuvantul, cand el ne sta in atentie ca meditatie! Sa nu uitam insa care este rezultatul asteptat: „si vom umbla pe cararile Lui“ (v. 2; Iacov 1.22)!

Mica 5:1-15

Dumnezeu tocmai a vorbit despre restabilirea lui Israel si despre evenimentele bataioase care o insotesc (cap. 4). Acum Il numeste pe Acela care va fi deopotriiva Stapanitorul si Instrumentul eliberarii. In Hristos, Dumnezeu Isi va implini toate planurile. Cel „ale Carui origini sunt ... din zilele eternitatii“ trebuia sa Se nasca la Betleem, un orasel neinsemnat din Iuda (vezi Matei 2.3-6). Si El, „Judecatorul lui Israel“, va fi lovit de propriul Sau popor orb si ucigas (v. 1; Isaia 50.6). Putem, prin urmare, intelege cu ce sentimente li anunta Dumnezeu gloria viitoare si declara: „...acum El va fi mare ... si Acesta va fi pacea“ (v. 4, 5). Ce expresii tot atat de scumpe inimii oricarui rascumparat! In acelasi timp in care ne vorbeste despre Domnul Isus, acest capitol ii mai introduce in scena: 1. pe Israel – eliberarea si binecuvantarea ramasitei sunt legate de maretia Numelui lui Iahve; 2. pe Asirian, vrajmasul de la urma care se va intalni, spre pierderea lui, cu Pastorul lui Iacov a Carui misiune este nu numai de a-Si hrani turma (v. 4), ci si de a Si-o apara. La sfarsit, raul, sub toate formele sale, va fi starpit din tara (v. 10-15). Curatirea intreprinsa de imparatul Iosia ne ofera o imagine in acest sens (2 Cronici 34.3-7).

Mica 6:1-16

Un nou apel pentru a asculta (1.2; 3.1) deschide si cea de-a treia diviziune a cartii. Sa ascultam bine si noi ceea ce spune Dumnezeu suveran, ceea ce revendica Cel Caruia I se cuvine ascultarea universala. Este El satisfacut de formele religioase? Cu niciun chip! „Ce altceva cere Domnul de la tine, decat sa faci ce este drept si sa iubesti bunatatea si sa umbli smerit cu Dumnezeul tau?” (v. 8). Acest program nu s-a schimbat din zilele lui Moise (cititi Deuteronom 10.12). Este simplu si nu are nimic entuziasmant in ochii oamenilor! Totusi, nu consta in nimic mai putin decat in acestea: sa umblam „intr-un fel vrednic de Dumnezeu”; sa practicam dreptatea, pentru ca El este Lumina; sa exersam bunatatea, pentru ca El este dragoste! „Cu ce te-am obosit? Marturiseste impotriva Mea!”, intreaba Domnul in versetul 3 (comp. cu Isaia 43.22). Sfasietoare intrebare! Incepand din Egipt, toate caile lui Dumnezeu pentru ai Sai nu au fost decat har. Ce lucru a lipsit din partea Sa pentru ei, precum si pentru noi? Nimic; trebuie sa recunoastem: cauza slabiciunii noastre este intotdeauna in noi, niciodata in El! „Ascultati de nuia...”, recomanda in final Domnul, in versetul 9. Da, aceasta nuia vorbeste; ea are o voce pentru constiinta. Sa stim sa fim atenti la ea! Domnul nu vrea decat fericirea noastra (Apocalipsa 3.19).

Mica 7:1-20

„Vai de mine!” striga profetul care isi constientizeaza propria mizerie odata cu cea a poporului. Extinzand, putem vedea aici experienta amara pe care o are omul cu el insusi. Descopera ca nu are in sine insusi nici resurse, nici roade (v. 1); ca nu se poate sprijini mai mult nici pe autoritati, nici pe cei mari de pe pamant („cel mai bun dintre ei este ca un maracine...”; v. 4; Psalmul 118.9); de asemeni, ca si cei mai apropiati il dezamagesc in acelasi fel daca se lasa in grija lor. Ce dureroasa experienta si totodata ce necesara experienta! Am probat-o si noi? Suntem noi convinsi ca Hristos singur este demn de toata increderea noastra? „Nu este niciunul drept printre oameni” (v. 2). Ceea ce insa nu gasim nici in noi, nici in altii gasim in El (v. 7). Domnul Isus citeaza versetul 6 pentru a descrie consecintele venirii Sale (Matei 10.34-36). Acestea pun pe orice om la incercare si verifica faptul ca cine nu este cu El este impotriva Lui (Luca 11.23). De ce parte ne aflam insa noi? Ajunsa la incheierea ei, cartea se sfarseste cu certitudinile si cu promisiunile harului. „Vei arunca toate pacatele lor in adancurile marii” (v. 19). Ce fericire sa ne stim pacatele inmormantate pentru totdeauna! In adevar, Doamne, „cine este Dumnezeu asemenea Tie?” (v. 18).

clickbible.org